

วิวรณ์ของพระเยชูคริสต์ - หมายเลขเก้า

เรื่องเล่าเชิงพยากรณ์สุดท้ายของอิสยาห์:

การสำแดงของพระคริสต์และบทบาทเชิงพยากรณ์ของชน 144,000 คน

Jeff Pippenger

2023-11-01

พระธรรมอิสยาห์

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเล่าเชิงพยากรณ์ช่วงสุดท้ายของอิสยาห์ซึ่งพบในบทที่สี่สิบถึงหกสิบหก เป็นการนำเสนอที่เน้นย้ำความจริงเชิงพยากรณ์สำคัญบางประการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับวิวรณ์ของพระเยชูคริสต์

อันกำลังถูกเปิดเผยออกในบัดนี้เมื่อเราเข้าใกล้ช่วงปิดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์

หนึ่งในความจริงเหล่านั้นคือการสำแดงของอัลฟาและโอเมกา ไม่มีพระธรรมเล่มใดอื่นในพระคัมภีร์ที่เทียบได้กับคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับองค์ประกอบแห่งพระลักษณะของพระเจ้า

ซึ่งแสดงให้เห็นจุดจบของสิ่งหนึ่งควบคู่กับจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น

ผู้ใดได้กระทำและทำให้สำเร็จ โดยทรงเรียกบรรดาชาวอายุคนมาตั้งแต่ปฐมกาล? เราคือพระยาห์เวห์ ผู้ทรงเป็นปฐม และอยู่กับที่สุดปลาย; เราคือผู้นั้น อิสยาห์ 41:4.

ในพระธรรมอิสยาห์ พระเจ้าทรงระบุว่า สิ่งใดคือสิ่งที่พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า

พระยาห์เวห์ พระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และพระผู้ไถ่ของเขา คือพระยาห์เวห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า เราเป็นเบื้องต้น และเราเป็นเบื้องปลาย และนอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า และผู้ใดเล่าจะร้องประกาศ และจะแถลงสิ่งนั้น และจัดวางสิ่งนั้นไว้ต่อหน้าเรา ได้อย่างเรา นับตั้งแต่เมื่อเราได้แต่งตั้งชนชาติโบราณไว้? และสิ่งทั้งหลายที่กำลังจะมาถึง และที่จะมาภายหลัง ก็ให้เขาทั้งหลายสำแดงแก่พวกเขาเกิด อย่างกล้วย และอย่างครันคร้าม เรามีได้บอกเจ้าไว้ตั้งแต่ครั้งนั้นแล้วหรือ และได้ประกาศแล้วมิใช่หรือ? เจ้าทั้งหลายก็เป็นพยานของเรา มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเราหรือ? แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นเลย เราไม่รู้จักผู้ใดเลย อิสยาห์ 44:6-8

เรื่องเล่าเชิงพยากรณ์ตอนท้ายของอิสยาห์เน้นย้ำถึงการสำเร็จสมบูรณ์และถึงที่สุดแห่งการเสด็จมาของพระผู้ทรงปกครองปรโลม ซึ่งพระเยชูได้ทรงสัญญาไว้

จงฟังเราเถิด ท่านทั้งหลายผู้ติดตามความชอบธรรม ท่านผู้แสวงหาพระยาห์เวห์: จงมองไปยังศิลาซึ่งท่านถูกสกัดออกมา และยังมีช่องแห่งหลุมซึ่งท่านถูกขุดออกมา จงมองไปยังอับราฮัมบิดาของท่าน และยังมีซาราห์ผู้ให้กำเนิดท่าน: เพราะเราได้ทรงเรียกเขาเมื่อเขาอยู่เพียงลำพัง และได้ทรงอวยพรเขา และได้ทรงให้เขาทวีมากขึ้น เพราะพระยาห์เวห์จะทรงปกครองโยนคีโยน: พระองค์จะทรงปกครองโยนบรรดาที่รกร้างของนางทั้งสิ้น และจะทรงกระทำถิ่นทุรกันดารของนางให้เป็นเหมือนเอเดน และที่เปลี่ยวแล้งของนางให้เป็นเหมือนอุทยานของพระยาห์เวห์; ความยินดีและความชื่นบานจะพบได้ในนั้น การขอบพระคุณ และเสียงแห่งทำนองเพลง Isaiah 51:1-3.

พระผู้ทรงปกครองโยนได้เสด็จมาในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 อีกความจริงหนึ่งที่ได้รับการเน้นย้ำในเรื่องเล่าของอิสยาห์คือประวัติศาสตร์อันซ่อนเร้นสามชั้นของฟ้าร้องหึ่งเจ็ด ซึ่งเป็นโครงสร้างของ "emeth" คำภาษาฮีบรูที่ประกอบขึ้นจากอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู.

เสียงอีกทีจากเมือง เสียงจากพระวิหาร

พระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ผู้ทรงตอบแทนศัตรูของพระองค์ตามการกระทำของเขา อีสยาห์ 66:6

ความจริงสำคัญอีกประการหนึ่งที่น่าเสนอไว้ในพระธรรมอิสยาห์คือ

บทบาทของศาสนาอิสลามในฐานะเครื่องมือแห่งการพิพากษาบริหารของพระเจ้าที่ทรงใช้ต่อสหรัฐอเมริกา ก่อน และต่อจากนั้นต่อโลก อันเนื่องมาจากการผ่านกฎหมายบังคับถือวันอาทิตย์

ด้วยการตวงวัด เมื่อพระองค์ทรงขับไล่มันออกไป พระองค์จะทรงพิพากษามัน

พระองค์ทรงยับยั้งลมแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก อีสยาห์ 27:8

ความจริงทั้งปวงเหล่านี้อาจจัดเข้าเป็นองค์ประกอบของข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

ซึ่งเป็นอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน อันเป็นภาพแทนของข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์

ซึ่งพระบิดาได้ประทานแก่พระเยซู และพระองค์ได้ประทานแก่กาเบรียล ผู้ซึ่งได้ประทานแก่ยอห์น

ผู้ซึ่งได้เขียนไว้และส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย เราได้ใช้เรื่องเล่าสุดท้ายของอิสยาห์เพื่อสนับสนุนลำดับของเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด และบัดนี้เราได้มาถึงบทที่สิบสอง

ที่ซึ่งพบว่าหญิงผู้สวมดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์นั้นถูกพรรณนาด้วยสัญลักษณ์ซึ่งอิสยาห์ยืนยันไว้อย่างมั่นคงยิ่ง กล่าวคือว่า พระคริสต์ทรงใช้จุดจบของสิ่งหนึ่งเพื่อสำแดงจุดเริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่ง.

และมีหมายสำคัญยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ คือหญิงคนหนึ่งสวมดวงอาทิตย์ไว้

และมีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของนาง และบนศีรษะของนางมีมงกุฏประกอบด้วยดาวสิบสองดวง

และนางนั้นมีครุฑ ร้องคร่ำครวญด้วยความเจ็บปวดในการคลอดบุตร และทนทุกข์ทรมานเพื่อจะคลอด

และมีหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ และดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง

มีเจ็ดเศียรและสิบเขา และบนเศียรทั้งเจ็ดนั้นมีมงกุฏเจ็ดอัน

และหางของมันลากดาวในสวรรค์ลงมาหนึ่งในสามส่วน และเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก

และพญานาคนั้นยืนอยู่ต่อหน้าหญิงซึ่งกำลังจะคลอดบุตร

เพื่อจะกลืนกินบุตรของนางเสียทันทีที่คลอดออกมา และนางก็คลอดบุตรชาย

ผู้ซึ่งจะครอบครองบรรดาประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรของนางถูกรับขึ้นไปหาพระเจ้า

และไปยังพระที่นั่งของพระองค์ วิวรณ์ 12:1-5

สตรีในวิวรณ์บทที่สิบสองเป็นสัญลักษณ์ของประชากรที่ทรงเลือกของพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์ ขนเผ่าทั้งสิบ

สองของอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณเป็นตัวแทนของจุดเริ่มต้นแห่งประชากรแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้า

ทรงเลือก ขนเผ่าทั้งสิบสองเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงวาระสิ้นสุดของอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณ

เมื่อพระคริสต์ทรงเลือกสาวกสิบสองคน สาวกสิบสองคนนั้น ณ

วาระสิ้นสุดของอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณ ก็เป็นอัครทูตทั้งสิบสอง ณ

จุดเริ่มต้นของอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในยุคปัจจุบันด้วย

พยานสองรายในเบื้องต้นและพยานหนึ่งรายในวาระสิ้นสุดรวมกันเป็นพยานสามราย

ซึ่งระบุว่าหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนคือวาระสิ้นสุดของอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในยุคปัจจุบัน

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ยังเป็นธงสัญญาณซึ่งถูกพี่น้องของตนทอดทิ้งออกไปด้วย

พวกเขาเป็นธงสัญญาณซึ่งเป็นหุบเขาแห่งกระดูกแห่งตาย นอนอยู่ตามถนนแห่งมหานครคือโซโดมและอียิปต์

ผู้ซึ่งถูกสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลไ้ร้กันบึงฆ่าเสีย พวกเขาเป็นธงสัญญาณ ซึ่งเป็นศิลาแห่งมงกุฏ

ที่สตรีนั้นสวมไว้บนศีรษะของนาง

และพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาทั้งหลายจะทรงช่วยเขาให้รอดในวันนั้น ดังฝูงแกะแห่งชนชาติของพระองค์

เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นดั่งอัญมณีแห่งมงกุฏ ถูกชูขึ้นดั่งธงสัญญาณเหนือแผ่นดินของพระองค์

เศคาริยาห์ 9:16

องสัญลักษณ์ ซึ่งคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เป็นศิลา เช่นเดียวกับพระคริสต์.

และทุกคนได้ตีเครื่องตีมฟายวิญญาณอย่างเดียวกัน
เพราะเขาทั้งหลายได้ตีมาจากพระศิลาฟายวิญญาณซึ่งติดตามเขาไป และพระศิลานั้นคือพระคริสต์ 1
โครินธ์ 10:4

พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และเปโตรเห็นพ้องกับเปาโลว่าพระคริสต์ทรงเป็น
“ศิลาที่มีชีวิต” ที่มนุษย์ปฏิเสธเสียแล้ว และเปโตรยังระบุอีกว่าประชากรของพระเจ้านั้นก็เป็น “ศิลาที่มีชีวิต” เช่นกัน

เมื่อท่านทั้งหลายมาหาพระองค์ ผู้ทรงเป็นศิลาที่มีชีวิต ซึ่งมนุษย์ได้ปฏิเสธเสียแล้วก็จริง
แต่ทรงเป็นศิลาที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้และทรงเห็นว่าประเสริฐยิ่ง ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ดุจศิลาที่มีชีวิต
กำลังถูกก่อสร้างเป็นพระนิเวศฟายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฟายวิญญาณ
ซึ่งเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 2:4, 5

คนทั้งหลายหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันมิได้เป็นเพียงอัญมณีในมงกุฎของหญิงนั้นเท่านั้น หากยังเป็นมงกุฎนั่นเองด้วย

เพราะเห็นแก่ศิโยน เราจะไม่นิ่งเฉย และเพราะเห็นแก่เยรูซาเล็ม เราจะไม่หยุดพัก
จนกว่าความชอบธรรมของเธอจะส่องออกไปถึงความสว่าง และความรอดของเธอตั้งประทับที่ลูกโพลง
บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเธอ และกษัตริย์ทั้งปวงจะเห็นพระสิริของเธอ
และเธอจะได้ชื่อใหม่ ซึ่งพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์จะทรงขนานให้
เธอจะเป็นมงกุฎแห่งพระสิริในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์
และเป็นมาลาแห่งราชศักดิ์ในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเธอ อีสยาห์ 62:1-3.

พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พระองค์ทรงเป็นพระศิลา และพวกเขาเป็น “ศิลา”
พวกเขาเป็น “มงกุฎแห่งสง่าราศีในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์” และพระคริสต์ทรงเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศี

ในวันนั้น พระยาห์เวห์จอมโยธาจะทรงเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศี และเป็นชฎาแห่งความงดงาม
แก่ชนที่เหลื่ออยู่แห่งประชากรของพระองค์ และจะทรงเป็นวิญญาณแห่งการพิพากษาแก่ผู้หนึ่งพิพากษา
และเป็นกำลังแก่บรรดาผู้ที่ผลักดันสงครามกลับไปสู่อิสราเอล อีสยาห์ 28:5, 6

เมื่อพิจารณาจำนวนสิบสองในบริบทของการเริ่มต้นและการสิ้นสุด

หญิงนั้นเป็นตัวแทนของประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรร ตั้งแต่อิสราเอลโบราณ ณ ภูเขาซีนาย
จนถึงประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พวกเขาได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยพระคริสต์
และการประสูติของพระองค์ก็เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการเป็นขึ้นจากตายของกระดูกแห้งที่ตายแล้ว
จากถนนที่พวกเขาถูกฆาตกรรมเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

กระบวนการสองขั้นตอนซึ่งเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ดได้ระบุไว้อย่างกระชับยิ่ง
ซึ่งทำให้ผู้พยากรณ์ทั้งสองนั้นมีชีวิตขึ้นมาได้ถูก “กล่าวถึงเป็นครั้งแรก” ในการทรงสร้างอาดัม

อาดัมถูกทรงสร้างขึ้นเป็นสองขั้นตอน ขั้นแรกเขาถูกปั้นขึ้น

แล้วพระคริสต์ทรงระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าในเขา

เช่นเดียวกับที่ลมหายใจจากลมทั้งสี่ในเอเสเคียลทำให้กระดูกแห้งมีชีวิตขึ้นมา

อาดัมถูกทรงสร้างขึ้นเป็นชายที่เจริญเต็มวัยโดยสมบูรณ์

แต่การทรงสร้างของเขาก็มิได้น้อยไปกว่าการบังเกิดของเขาเลย ชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันบังเกิดขึ้นหลังจากอน

ตายอยู่ตามเชิงสัญลักษณ์เป็นเวลาสามวันครึ่งบนถนนที่ทอดผ่านหุบเขาแห่งความตาย

ชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันบังเกิดโดยหญิงที่ให้กำเนิด “บุตรชาย: ผู้ซึ่งจะครอบครองด้วยคทาเหล็ก”

ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ของคริสต์จักรตลอดประวัติศาสตร์

หญิงในวิวรณ์บทที่สิบสองจึงเป็นสัญลักษณ์เดียวกันกับ “ภูเขา” ในดาเนียลบทที่สอง

“วิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่ก็ยังเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออกด้วยเช่นกัน หนังสือฉบับนี้บันทึกเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ คำสอนในหนังสือนี้มีความชัดเจนแน่นอน มิใช่เป็นเรื่องลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้ ในนั้น ได้ยกแนวคำพยากรณ์เดียวกันขึ้นมาดังที่มีอยู่ในดาเนียล คำพยากรณ์บางประการพระเจ้าได้ทรงกล่าวซ้ำ แสดงให้เห็นว่าเราต้องให้ความสำคัญแก่คำพยากรณ์เหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงกล่าวสิ่งใดซ้ำ ๆ ที่ไม่มีความสำคัญยิ่งใหญ่” Manuscript Releases, เล่ม 9, 8.

แนวคำพยากรณ์เดียวกันที่พบในพระธรรมดาเนียลนั้น ได้ถูกรับช่วงต่อในพระธรรมวิวรณ์ ศิลปะของดาเนียลซึ่งถูกตัดออกจากภูเขาโดยมิใช่ด้วยมือมนุษย์นั้น ก็คือ “ศิลปะที่มีชีวิต” ของเปโตร ซึ่ง “ถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปรอทอันบริสุทธิ์” และศิลปะของดาเนียลยังเป็นสัญลักษณ์แทนคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย ส่วนภูเขานั้นคือคริสตจักรของพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์

และในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้ พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งจะไม่วันถูกทำลาย และอาณาจักรนั้นจะไม่ตกไปถึงชนชาติอื่น แต่จะบดขยี้และทำลายอาณาจักรทั้งปวงเหล่านี้เสีย และอาณาจักรนั้นจะดำรงอยู่เป็นนิตย์ ด้วยว่าท่านได้เห็นวาทศิลป์ก่อนนั้นถูกตัดออกมาจากภูเขาโดยมิใช่ด้วยมือ และได้บดขยี้เหล็ก ทองสัมฤทธิ์ ดินเหนียว เงิน และทองคำนั้นเสีย พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงสำแดงแก่กษัตริย์ถึงสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นภายนอกหน้า และความฝันนั้นก็แน่นอน และคำอธิบายความฝันนั้นก็เที่ยงแท้ ดาเนียล 2:44, 45.

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ยังถูกนำเสนอในฐานะฝนชุกปลายฤดูด้วย และก็เป็นในเวลาของฝนชุกปลายฤดูนั่นเองที่พระเจ้าทรง “สถาปนา” อาณาจักรซึ่งเป็นภาพแทนโดยศิลปะของดาเนียล

“ฝนชุกปลายฤดูจะมาถึงผู้ที่บริสุทธิ์—แล้วทุกคนจะได้รับมันดังเช่นแต่ก่อน”

“เมื่อทูตสวรรค์ทั้งสองปล่อยมือ พระคริสต์จะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ขึ้น ไม่มีผู้ใดจะได้รับฝนปลายฤดู นอกจากบรรดาผู้ที่กำลังกระทำทุกสิ่งเท่าที่ตนสามารถทำได้ พระคริสต์จะทรงช่วยเหลือเรา ทุกคนอาจเป็นผู้มีชัยได้โดยพระคุณของพระเจ้า ผ่านทางพระโลหิตของพระเยซู สวรรค์ทั้งสิ้นให้ความสนใจในงานนี้ ทูตสวรรค์ทั้งหลายก็ให้ความสนใจเช่นกัน” Spalding and Magan, 3.

ลมทั้งสี่แห่งอิสลามถูกปล่อยออกมาเมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ และแล้วพระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสมัยของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณทั้งหลายตามดาเนียลบทที่สอง อาณาจักรฝ่ายวิญญาณสี่อาณาจักรสุดท้ายในความฝันของเนบูกัดเนสซาร์ ได้ถูกใช้แบบโดยอาณาจักรตามตัวอักษรสี่อาณาจักรแรก บาบิโลนตามตัวอักษร มีโด-เปอร์เซีย กรีก และโรม เป็นภาพแทนของบาบิโลนฝ่ายวิญญาณ มีโด-เปอร์เซีย กรีก และโรม

บาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณคือศิระทองคำ ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี 1798 ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยเนบูกัดเนสซาร์ซึ่งถูกถอดจากอำนาจชั่วคราวเป็นเวลา “เจ็ดวาระ” เมื่อสภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เทีจ ก่อรูปเป็นอาณาจักรที่แปด ซึ่งมาจากเจ็ดนั้น อาณาจักรนี้จะประกอบขึ้นจากบรรดาอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณทั้งสิ้น ซึ่งมีภาพแทนอยู่ในรูปเศราพของเนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สอง ระบบพระสันตะปาปาที่ตายแล้วและระบบพระสันตะปาปาที่ฟื้นคืนขึ้นมา คือศิระทองคำฝ่ายจิตวิญญาณในตอนต้นและตอนปลายของอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณทั้งสี่ของรูปนั้น

สหรัฐอเมริกา ในฐานะอาณาจักรที่สองในสื่ออาณาจักร เป็นภาพแทนของมีเดีย-เปอร์เซียฝ่ายจิตวิญญาณ สหประชาชาติ ในฐานะอาณาจักรที่สามในสื่ออาณาจักร เป็นภาพแทนของกรีซฝ่ายจิตวิญญาณ และเมื่อรวมกันแล้ว สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดประกอบกันเป็นสหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ เพื่อสถาปนาอาณาจักรที่แปด ซึ่งมาจากเจ็ดนั้น ระบบพระสันตะปาปาคือปฏิปักษ์พระคริสต์ และแสวงหาที่จะปลอมแปลงพระคริสต์ ในแง่นี้ ในบรรดาสื่ออาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณสุดท้าย ระบบพระสันตะปาปาเป็นทั้งอาณาจักรแรกและอาณาจักรสุดท้าย

ศิลาที่ถูกตัดออกมาจากภูเขาเนิน กลายเป็นราชอาณาจักรหนึ่งซึ่งเต็มทิวพิภพ และถูกตั้งขึ้นเป็นธงสัญญาณใน "สมัยของกษัตริย์เหล่านี้"

เพราะอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณทั้งสี่ของรูปปั้นนั้นกำลังถูกเป็นตัวแทนอย่างแข็งขันอยู่ใน "วาระสุดท้าย" การชูธงสัญญาณขึ้น ซึ่งก็คือการสถาปนาราชอาณาจักรของพระคริสต์นั้น เกิดขึ้นเมื่อบรรดามัมทั้งสี่แห่งอิสลามถูกปล่อยออก และฝนชุกปลายฤดูตกลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

ศิลาที่ถูกตัดออกมาจากภูเขาจะบดขยี้อาณาจักรฝ่ายวิญญาณทั้งสี่ของโลก ซึ่งเป็นภาพแทนโดย "เหล็ก ทองสัมฤทธิ์ ดินเหนียว เงิน และทองคำ" ผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นภาพแทนของพระคริสต์

ผู้ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสอง ทรงเป็น "บุตรชายนั้น"

ซึ่งการประสูติของพระองค์เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการบังเกิดของผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน "บุตรชายนั้น" จะ "ครอบครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาเหล็ก" และด้วยคทานั้น

พระองค์จะทรงตีประชาชาติทั้งหลายให้แตกออกเป็นเสี่ยง ๆ

ข้าพเจ้าจะประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ว่า พระยาห์เวห์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดเจ้าแล้ว จงทูลขอจากเรา แล้วเราจะประทานบรรดาประชาชาติเป็นมรดกของเจ้า และที่สูญหายไปบนพื้นดินโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า เจ้าจะตีพวกเขาด้วยคทาเหล็ก เจ้าจะหุบพวกเขาให้แตกเป็นชิ้น ๆ ดุจภาษาของช่างหม้อ" สดุดี 2:7-9

พระบุตรของพระเจ้าทรงบังเกิดจากพระบิดา

หลายคนฉวยเอาความจริงข้อนี้ไปบิดเบือนจนถึงความพินาศของตนเอง "บังเกิด" หมายถึงการให้กำเนิด แต่เราทราบว่ามีเวลาใดเลยที่พระคริสต์มิได้ทรงดำรงอยู่

"บัดนี้พระวิญญาณตรัสอย่างแจ่มแจ้งว่า ในกาลภายหลังบางคนจะละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปใส่ใจวิญญาณล่อลวงและคำสอนของผีร้าย กล่าวคำมุสาด้วยใจหน้าซื่อใจคด และมีโมธรรมอันถูกนับด้วยเหล็กแดงร้อน' ก่อนพัฒนาการขั้นสุดท้ายของงานแห่งการละทิ้งความเชื่อ จะมีความสับสนในเรื่องความเชื่อ จะไม่มีความเข้าใจที่ชัดเจนและแน่นอนเกี่ยวกับธรรมล้ำลึกของพระเจ้า ความจริงข้อหนึ่งหลังจากอีกข้อหนึ่งจะถูกบิดเบือน 'และโดยปราศจากข้อโต้แย้ง ธรรมล้ำลึกแห่งความเป็นพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่นัก คือว่า พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง ได้รับการทรงพิสูจน์โดยพระวิญญาณ หุตสวรรค์' ได้เห็นพระองค์ ได้มีการประกาศพระองค์ท่ามกลางชนต่างชาติ ได้มีคนเชื่อในพระองค์ในโลก และพระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปในพระสิริ' มีคนเป็นอันมากที่ปฏิเสธการดำรงอยู่ก่อนกำเนิดของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้จึงปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์; เขาทั้งหลายไม่ยอมรับพระองค์ว่าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนพระองค์ นี่คือการปฏิเสธพระคริสต์โดยสิ้นเชิง พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ทรงถือกำเนิดจากพระเจ้า ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาตั้งแต่ปฐมกาล โดยพระองค์นั้นโลกทั้งหลายจึงได้ถูกทรงสร้างขึ้น" Signs of the Times, May 28, 1894.

เมื่อพระคริสต์ทรงได้รับการระบุว่า เป็น “ผู้ทรงถือกำเนิด” จากพระบิดา นั่นคือการชี้ให้เห็นถึงความจริงประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพระคริสต์ ซึ่งความจริงนั้นย่อมถูกบิดเบือนเสียหาย หากถูกบังคับให้เข้าไปอยู่ในกรอบแบบอย่างของความเป็นบิดามารดาของมนุษย์ เราไม่อาจประเมินพระเจ้าจากมุมมองของมนุษย์เราได้ เราทำได้เพียงประเมินพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงสำแดงการประเมินพระองค์เองแก่เราเท่านั้น

ให้คนอธรรมละทิ้งทางของตน และให้คนอสังขยธรรมละทิ้งความคิดของตน และให้เขากลับมาหาพระยาห์เวห์ แล้วพระองค์จะทรงพระเมตตาแก่เขา และกลับมามีพระเจ้าของเรา เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือ เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า ทิ้งทางของเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด ทางของเราก็กสูงกว่าทางของเจ้าฉันนั้น และความคิดของเราก็กสูงกว่าความคิดของเจ้า อีสยาห์ 55:7-9

การบิดเบือนคำว่า “begotten” เพื่อชี้ว่ามีช่วงเวลาหนึ่งที่พระบิดาทรงให้กำเนิดพระคริสต์นั้น เท่ากับเป็นการ “heed to seducing spirits, and doctrines of devils.” สำหรับจุดประสงค์ของการศึกษาปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าเพียงกำลังชี้ให้เห็นว่า หญิงในวิวรณ์บทที่สิบสองจะให้กำเนิด “บุตรชาย” ผู้ซึ่งจะครอบครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาเหล็ก หนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคนก็จะครอบครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาเหล็กเช่นกัน

คริสตจักรแห่งธยาทิรากลับมาอีกครั้งเมื่อบาดแผลถึงตายของสันตะปาปาได้รับการรักษาให้หาย ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ในประวัติศาสตร์นั้น พระสัญญาที่ประทานแก่ประชากรของพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่มีชัยชนะจะปกครอง “บรรดาประชาชาติ” ด้วย “คทาเหล็ก”

และผู้ใดมีชัยชนะและรักษากิจการของเราจนถึงที่สุด เราจะมอบอำนาจเหนือบรรดาประชาชาติแก่ผู้นั้น และเขาจะปกครองพวกเขาด้วยคทาเหล็ก; พวกเขาจะถูกตีแตกเป็นชิ้น ๆ ดุจภาษาของช่างหม้อ; ดังที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา วิวรณ์ 2:26, 27

ประชากรของพระเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในการสำแดงขั้นสุดท้ายของคริสตจักรแห่งธยาทิรา คือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น สตรีในตอนต้น ได้ให้กำเนิดพระคริสต์ และในที่สุด นางก็ให้กำเนิดคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งติดตามพระเมษโปดก

และเขาทั้งหลายร้องเพลงบทใหม่ประหนึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่ง และเบื้องหน้าสัตว์ทั้งสี่ และพวกผู้ปกครองทั้งหลาย และไม่มีผู้ใดสามารถเรียนรู้เพลงนั้น ได้นอกจากคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่งทรงไถ่ไว้จากแผ่นดินโลก คนเหล่านี้คือผู้ที่มีได้เป็นมลทินกับหญิงทั้งหลาย เพราะเขาเป็นพรหมจารี คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป คนเหล่านี้ได้รับการไถ่ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก วิวรณ์ 14:3, 4

พระคริสต์ทรงบังเกิดเป็น “คนแรก” และคนทั้งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันติดตามพระเมษโปดก ดังนั้นพวกเขาจึงบังเกิดเป็น “คนสุดท้าย” พระคริสต์ทรง “ถูกรับขึ้นไปหาพระเจ้า” เช่นเดียวกับพยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด บุตรทั้งสองของนางต่างก็ขึ้นไปหาพระบิดา.

และนางได้คลอดบุตรชายผู้หนึ่ง ผู้ซึ่งจะทรงปกครองบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นด้วยคทาเหล็ก และบุตรของนางถูกรับขึ้นไปถึงพระเจ้า และถึงพระที่นั่งของพระองค์ วิวรณ์ 2:5

พระคริสต์ ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา ทรงเป็น "ส่วนของยาโคบ" ด้วย และอิสราเอลคือ "คทาแห่งมรดกของพระองค์" ทั้งอิสราเอลยังเป็น "ขวานศึกและ" "อาวุธสงคราม" ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อ "ทำลายบรรดาประชาชาติให้แตกเป็นชิ้น ๆ"

ส่วนของยาโคบไม่เป็นเหมือนสิ่งเหล่านั้น เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ก่อสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และอิสราเอลเป็นคทาแห่งมรดกของพระองค์ พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์จอมโยธา ท่านเป็นขวานศึกและอาวุธสงครามของเรา เพราะเราจะทุบชนชาติทั้งหลายให้แตกเป็นชิ้น ๆ ด้วยท่าน และด้วยท่านเราจะทำลายราชอาณาจักรทั้งหลาย เยเรมีย์ 51:19, 20

ทั้งพระคริสต์และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันต่างก็ทรงครอบครองและตีประชาชาติให้แตกเป็นชิ้น ๆ ด้วยคทาเหล็ก พระคริสต์ทรงเป็น "ส่วนของยาโคบ" แต่ประชากรของพระองค์ก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน

เพราะว่าส่วนของพระยาห์เวห์คือประชากรของพระองค์ ยาโคบเป็นส่วนแห่งมรดกของพระองค์ เฉลยธรรมบัญญัติ 32:9

ศิลาซึ่งถูกตัดออกจากภูเขา อันเป็นสัญลักษณ์แทนคริสตจักรของพระเจ้า คือการสำแดงครั้งสุดท้ายของคริสตจักรของพระองค์ที่ทำให้แผ่นดินโลกเต็มด้วยพระสิริของพระองค์ และพวกเขาถูกใช้เป็นขวานศึกของพระเจ้าเพื่อฟาดเท้าของรูปปั้นนั้น และทำให้อาณาจักรเหล่านั้นกลายเป็น "เกลบจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน" แล้วอาณาจักรเหล่านั้นก็ถูกลบพัดปลิวไป.

แล้วเหล็ก ดินเหนียว ทองสัมฤทธิ์ เงิน และทองคำ ก็แตกละเอียดไปพร้อมกัน และกลายเป็นเหมือนเกลบจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน และลมก็พัดพาสิ่งเหล่านั้นไปเสีย จนหาที่ของมันไม่พบ และศิลาที่ฟุ้งชนรูปนั้นก็กลายเป็นภูเขาใหญ่ และแผ่เต็มพิภพทั้งหมด ดาเนียล 2:35

จำเป็นต้องวางสัญลักษณ์ของหญิงนั้นไว้ในบริบทของธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้นสู่สวรรค์ เพราะวิวรณ์บทที่สิบสองระบุถึงการเริ่มต้นของสงครามระหว่างพระคริสต์กับซาตานซึ่งได้เริ่มขึ้นในสวรรค์ และด้วยการกระทำเช่นนั้น ก็เป็นการระบุถึงสงครามในสวรรค์ที่ชี้ให้เห็นถึงจุดสิ้นสุดของความขัดแย้งครั้งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตาน วิวรณ์บทที่สิบสองและสิบสามพรรณาสงครามสุดท้ายของความขัดแย้งครั้งใหญ่นั้น และพรรณนาโดยการแสดงให้เห็นบรรดาตัวแทนของซาตานและคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกำลังต่อสู้กันอยู่ในสวรรค์.

ในบทความถัดไป เราจะดำเนินการกล่าวถึงสงครามในสวรรค์ใน "วาระสุดท้าย" ซึ่งถูกเป็นแบบอย่างไว้โดยสงครามในสวรรค์ที่ได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปฐมกาล.

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดอย่างพยานาค มันใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และกระทำให้แผ่นดินโลกกับบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น ซึ่งบาดแผลอันถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ว่าจนถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และมันล่อลวงบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญเหล่านั้น ซึ่งมันได้รับอำนาจให้กระทำต่อหน้าสัตว์ร้าย โดยกล่าวแก่บรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้าย ซึ่งมีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่ และมันได้รับอำนาจให้ประหามลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้ายนั้น เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายสามารถพูดได้ และให้ผู้ที่ใดก็ตามที่ไม่ยอมนมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้นต้องถูกฆ่า และมันบังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนยากจน คนมีเสรีและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของตน และเพื่อบังคับให้ผู้นั้นได้ซื้อของได้ เว้นแต่ผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อนั้น นี่แหละเป็นสติปัญญา

ให้ผู้ที่มีความเข้าใจคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และเลขของเขาคือ
หกร้อยหกสิบหก วิวรรณ์ 13:11-18